

# [ΑΙΤΙΩΝ Ἀ]

*Ordo argumentorum constat usque ad fr. 25*

## Ι (In Telchinas)

.....]ι μοι Τελχίνες ἐπιτρύζουσιν ἀιοιδῇ,  
νῆιδες οἱ Μούσης οὐκ ἐγένοντο φίλοι,  
εἵνεκεν οὐχ ἐν αἵεσμα διηνεκές ἡ βασιλ[η  
.....]ας ἐν πολλαῖς ἥνυσα χιλιάσιν

1-40 = *P.Oxy.* 2079, fr. 1 cum additamentis ad vv. 14-21 (= *P.Oxy.* 2167, fr. 1) I in init. 6 vel 7 litt. desunt, prima quae legi potest ι, non ο: πολλάκι suppl. L.: πάντοθι Pf. (sed πάντοθεν expectes, v. infra Hom.): οἷδ' ὅτ]ι Vogliano, spatio brevius Τελχίνες p sscr. [β]ασκανοι ἐπιτρυ p fin. suppl. e Schol.Flor. 1, ubi ι mut. semper om. (ἀιοιδῆς? iam Hu.) 2 suppl. Hu. e fr. 488 Schn. Μούσης coni. Wil. (praecedente ἀοιδῆς) 3 init. suppl. Hu. e fr. 287 Schn. ἐνάεις ἐτ ηἰέκ p 3/4 βασιλ[ηας / κλής]ας Hu.: βασιλ[ηων / πρήξ]ας L. (μῆν]ας Vit. ap. Coppola, brevius spatio), appositio ad αἵεσμα; potius αἵεσμα . . . / ἐς . . . ἥνυσα Pf., v. infra.

I Hesych. v. 'Τελχίνες'. βάσκανοι, γόητες, φθονεροί id. v. 'ἐπιτρύζουσιν'. ἐπιγογγύζουσιν, ἐπιλέγουσιν (fort. etiam ex hoc versu Hesych. 'πάντοθι' πανταχοῦ, neque enim Arati, Meleagri, Nonn. gll. in Hes.), v. etiam ad vv. 2, 3, etc. cf. I 911 ὥς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος Achilles ad legatos Agamemnonis (Schol. BT ἡ τρύχητε τὴν ἀκοὴν ἡ τονθορύζητε, Eust. p. 751, 11 τρ. τὸ πολυλογεῖν ἡ πολυφωνεῖν), semel in Hom.; cf. Philipp.Thess. AP xi 321 Τελχίνες βίβλων . . . κατατρύζοντες, Nonn. 39, 359 θεσπεσίῃ λάλον ὕμνον ὑποτρύζοντος ἀοιδῇ (contulit Cataudella, Riv.fil.cl. 12, 1934, p. 57, at inde Call. nec suppleri nec explicari potest), v. ibid. 17, 374 ὑποτρύζων πολυώνυμον ὕμνον ἀοιδῆς. Fort. μοι — ἀοιδῇ 'duplex datus' (εἶμα καθ' ὅλον καὶ μέρος), ut e.g. O 162 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, cf. A 150, Theogn. 1024, etsi nullum exempl. in Call.; potius = μοι τρυζ. ἐπὶ ἀοιδῇ (cf. τοι . . . ἐπὶ στήθεσσι κέχυνται fr. inc. auct. 781) 'mihi murmurant contra meam artem canendi' (sic passim ἀοιδῇ in Call., v. ep. 35, hy. iii 137. 268, v. etiam infra v. 19; neque de 'cantilena' Telch. neque de 'carmine magico' ut ap. Nonn. 39, 359 cogites) 2 Choerob. in Theodos., Gr.Gr. iv 1, p. 200, 18 H. νῆς . . . διὰ τοῦ δὲ κλίνεται, ὡς παρὰ Καλλιμάχου 'νῆιδες—φίλοι'; Hephaest. xv π. ἀναρτήτων, 14/5 τὸ ἐλεγείον exempla sua ex hoc Aetiorum initio sumpsit, sine poetae nomine: p. 52, 5 et 17 Consbr. 'νῆιδες—φίλοι', in. Schol. B, p. 284, 18, Append. Dionys. p. 316, 10, Schol. A, p. 157, 25 'οὐκ—φίλοι'; Schol. in Dionys.Thr., Gr.Gr. iii, p. 20, 15 et 307, 16 H. (ex Hephaest.), 'νῆιδες—φίλοι'. Hesych. v. 'νῆιδες'. πληθυντικόν, ὁμοίως (praecedit 'νῆιδα'. ἀπειρον ex H 198; plur. prob. ex h.l., non ex [Hom.] hy.Cer. 256) cf. ep. adesp. AP ix 191. 583 εἰ . . . / νῆς ἔφυς Μουσέων 'brachylogia' esse videtur: dat. ad φίλοι e gen. Μούσης suppl., ut e.g. Pind. O. i 87 ex accus. ad ἀγάλλων dat. ad δῶκεν; nullum aliud exempl. in Call. (moneo finem v. i adluce incertum esse) ἐγένοντο = 'nati erant'? v. infra ad v. 37 sq. vv. 2 et 3 (ut infra v. 17. 18. 19) Aetiorum initio iam assignaverat Hecker, C.C. p. 52 3-5 Apollon. Dysc. de coniunct., Gr.Gr. i 1, p. 239, 6 Schn. ἐπίμειπτοι οἱ τὰς συντάξεις παρασυγχέοντες, ὧν ἐστὶ Καλλιμάχος' (fr. 6 . . .), 'εἵνεκεν—διηνεκές'. φέρεται γὰρ ὁ σύνδεσμος ἐπὶ τὸ 'ἥνυσα', καὶ δέον τῷ οὐνεκα καταχρησασθαι. [Ammon.] de diff. adfin. vocab. p. 106 Valck. οὐνεκα καὶ εἵνεκα διαφέρει· οὐνεκα γὰρ σημαίνει τὸ ὅτι, εἵνεκα δὲ χάριν ἡμαρτεν οὐν ὁ Καλλιμάχος εἰπὼν 'εἵνεκεν—αἵεσμα', ὅπερ ἀποπον εἶδε γὰρ εἰπεῖν οὐνεκα, ἡνα γένηται 'ὅτι οὐχ ἐν αἵεσμα'. Hesych. v. 'διηνεκές'. δι' ὅλου. εἵνεκα vel ἔνεκα = ὅτι v. fr. 6. 75, 6 (τοῦνεκεν = ὅτι fr. 232); cf. [Hom.] hy.Ven. 199, Pind. I. viii 83 εἴπεν . . . εἵνεκεν (codd.) et εἵνεκ' coni. Pf. in [Hom.] hy.Ap.Pyth. 130 (ἦνεκ' M ἦνεκ' cett. codd.).

- 5 ἦ....]. ους ἤρωας, ἔπος δ' ἐπὶ τυτθὸν ἐλ[ίσσω  
παῖς ἄτρε, τῶν δ' ἐτέων ἡ δεκά[ς] οὐκ ὀλίγη.  
.....]. [.] και Τε[λ]χίειν ἐγὼ τόδε· ' φύλον α[  
.....] τήκ[ειν] ἡπαρ ἐπιστάμενον,  
.....].. ρεην [ὀλ]υγόστιχος· ἀλλὰ καθέλει  
10 ...πολὺ τὴν μακρὴν ὄμνια Θεσμοφόρο[ς·  
τοῖν δὲ] δροῖν Μίμνερμος ὅτι γλυκύς, αἰετὰ λεπτὸν  
.....] ἡ μεγάλη δ' οὐκ ἐδίδαξε γυνή.

5 ], fort. θ, ο, π, φ (Hu.): ἡ προτέρ[ος] Wil., alii alia ἐπιτυτθὸν p suppl. Hu.: ἐλ[αύνω] Friedländer coll. ep. 1, 12. 16 6 suppl. Hu. e fr. 489 Schn. παῖσατε codd., distinxerat Porson 7 φημὶ δὲ] καὶ Hu., brevius spatio ] χίειν p in fine d[η]νέε Rostagni e Schol.Lond. 1-8 valde dubiis: ἀ[κανθέε] Pf. coll. Hesych. v. ἀκανθέε et AP xi 20, 2, alii alia 8 suppl. Hu. in init. μούνον ἐόν] Housman: σφώιτερον] Pf., utrumque longius spatio, ut videtur 9 ] .. ρεην, fort. γάρ ἐην recte L., init. ἡ μὲν δὲ] e.g. Pf. coll. fr. 383, 11, H 97, § 216 fin. suppl. e Schol.Lond. 10 10 πολὺ suppl. e Schol.Lond. 10 init. δρυν suppl. Housm.: γραῦν Gallavotti, Milne, Maas (γρηῦν vel γρεῦν) i.e. Bittida Philitae, at formae monosyllab. nullum adhuc exempl. in Call.: Κῶν Vit., PSI xi p. 141, 2 brevius spatio 11 init. suppl. Housm. fin. suppl. e Schol.Lond. 11 (coniecerat Rostagni) 12 ῥήσεις] Rostagni: ὠδε μὲν] e Schol.Lond. 14 Milne, sed hoc Schol. ad v. 16 pertinere videtur (Pf.)

ἄεισμα de carm. epico etiam ep. 27, 1; ad ἐν ἄ. διην. cf. fr. 26, 8 ἡνεκέε ἀείδω (Greg.Naz. c. 11 2, 4, 184 = PG 37, 1519 διηνεκέε εἰς ἐν ἀγείρειν) Hor. c. 1 7, 5 sq. sunt quibus unum opus est intactae Palladis urbem / carmine perpetuo celebrare, Ov. met. 1 4 perpetuum ... carmen ἡ βασιλῆων πρῆξιας ... ἡ προτέρους ἤρωας vel. sim. appositio esset ad ἄεισμα (v. Hu. ad l.), at eiusmodi 'appositio' vix tolerari potest; suspicor ἄεισμα ... ἡ βασιλ[ῆων] / ἐς ἐβ[ε]λας ... ἡ προτέρους ἤρωας (praepositione semel posita, ut hy. 11 8, fr. 714, 3 c. adn.), cf. Paus. 1 38, 6 ἥσαν ἐς τὴν θεόν, Aristoph. Lys. 1243 sq. ἀείσω ... ἐς τ. 'A. Ad rem cf. Verg. ecl. 6, 3 cum canerem reges et proelia, Hor. ap. 73 res gestae regum etc., Prop. 111 3. 3 regum facta, 16 carminis heroi, [Oppian.] cyn. 1 28 μὴ γένος ἡρώων εἴπηε ad χιλιάδιν cf. Catull. 95, 3 milia ... quingenta (carm. epici) 5 prob. ἐπὶ τυτθόν (Ap.Rh. 1 1359, Nic. fr. 70, 11), non ἐπὶ—ἐλίσσω (ut fr. 471 ἐπὶ τυτθὸν ἐθεντο); ad ἐλίσσω ἔπος cf. epigr. adesp. in Philic. Cercyr. 3 (Wil. SB Berl.Ak. 1912, 1 p. 548 = D. L. Page, Gr.Lit.Pap. 106) κυλίων / ῥήματα 6 Hephaest. p. 52, 12 τοῦ μὲν τεσσαρεσκαίδεκακυλλιάδου (sc. ἐλεγείου, v. supra ad v. 2) ἐν σχῆμα: 'παῖς—ὀλίγη', Agath. AP v 281 (282), 4 ad verbum τῶν—ὀλίγη, cf. Leonid.Tar. AP vii 295, 6, Philodem. AP v 12 (13), 8, Lucill. AP ix 55, 2, Greg.Naz. c. 11 2, 1, 324 (= PG 37, 1474) 8 cf. Hesych. v. Τελχίνας (supra ad v. 1) ... ἡ παρὰ τὴν τῆξιν ἡ παρὰ τὸ θέλγειν; Nicarch. (?) AP vi 285 τήκειν ἄνθος ἐπιστάμενα, adesp. AP xi 193 (φθόνος) τήκει ... φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην, Greg.Naz. c. 11 1, 68, 9 (= PG 37, 1409) φθόνω ... τήκοντι τοὺς ἔχοντας, Ov. met. 11 807 sq. (femina ab Invidia tacta) lentaque miserrima tabe / liquitur; ad ἦπαρ v. infra fr. 2, 5 9 cf. ὀλυγοστιχῆν Philipp. AP. iv 2, 6, contra πολυστιχῆν Parmen. AP ix 342, Martial. ix 50 ingenium mihi, Gaure, probas sic esse pusillum, / carmina quod faciam, quae brevitate placent. / confiteor, sed tu bis senis grandia libris / qui scribis Priami proelia, magnus homo es? de vocabulo iambico ante caesuram penthem. (si recte ]γάρ ἐην legitur) v. ad fr. 75, 23 Hesych. v. 'καθέλκει'. καταβάλλει 10 Hesych. v. 'ὄμνια'. καρποφόρος et v. ὄμπιος λειμών ... ὄμνια ἡ Δημήτηρ; cf. Nonn. 11, 213 ὄμνια Δηώ, de voc. ὄμπιος v. ad Hec. fr. 287 9-12 contenduntur longa cum brevibus Philitae et Mimnermi carmina, v. Schol.Flor. 12-15; hoc addubitant Maas, Pohlenz, Hertz, iniuria opinor. Θεσμοφ. ad Philitae carmen elegiacum Δημήτηρ (Powell, Coll.Alex. p. 90 sq.) spectare videtur (Edwards, Coppola), longum Philitae carmen, quod opponitur, adhuc ignotum. 'Mimnermus duos libros fluculentibus scripsit' Porphy. ad Horat. epist. 11 2, 101 (Bergk, PLG 11\* p. 33): carmina eius breviora, quae αἰ κατὰ λεπτὸν / ]ῥήσεις? (cf. ep. 27, 4) appellantur, ut Arati et Vergilii opera minora, anteponuntur longiori poemati; μεγ. γυνή, si tecte significat titulum nobis notum, Ναννώ esse potest (fr. 4. 5. 8.

## Schol. Flor.

- .....]ι μοι Τελχῖνες ἐπιτρώζουσιν ἀοιδῇ  
 ]τει, δ[...].  
 ].Διονυσίοις δυ[ε]ί, τῷ ἐλ  
 ]νι κ(αὶ) τῷ ἔλειονι κ(αὶ) Ἀσκλη-  
 5 πιάδῃ τῷ Σικε]λίδῃ κ(αὶ) Ποσειδίππῳ τῷ ονο  
 ].υρίππῳ τῷ ῥήτορι κ(αὶ) Ἀγα  
 ]βῳ κ(αὶ) Πραξιφάνῃ τῷ Μιτυ-  
 ληνναίῳ, τοῖς με]μφομ(έν)ο[ι]ς αὐτοῦ τὸ κάτις-  
 χνον τῶν ποιη]μάτ(ων) κ(αὶ) ὅτι οὐχὶ μῆκος ἤρα  
 10 .....].[.....]ουμ(εν)ο[.].οι[.].  
 ...].ων λον[.].ο[.].πα[.].  
 παρα]τίθεται τε ἐν c(υγ)κρίσει τὰ ὀλίγων cτί-  
 χ(ων) ὄν]τ(α) ποιήματα Μιμνέρμου τοῦ Κο-  
 λοφω]νίου καὶ Φιλίτα τοῦ Κώου βελτίονα  
 15 τ(ῶν) πολ]υστίχων αὐτ(ῶν) φάσκων εἶναι[....] (continuat<sup>r</sup> p. 11)

PSI 1219, fr. 1, 1-15 1 lemma = v. 1 suppl. Coppola ap. N.-V. αοιδῇ p 3  
 sqq. suppl. N.-V. in fine litt. λ valde dubia, non κ 4 ἔλει vel ἔδει N.-V.<sup>1</sup>, potius  
 ἔδει quam ἔλει N.-V.<sup>2</sup> vix recte Ἰλιονεῖ (?) Pf.: Ἰδίῳνι Gallavotti supplementa varia  
 vv. 4 sqq. collegit Herter, Bursian 255, p. 109 \* 5 Σικε]λίδῃ suppl. Gallavotti ad schol.  
 Theocr. vii 40, ubi πατρωνυμικῶς 6 ], hasta litt. π vel η, ut videtur, e.g. Πύριππος  
 IG vii 3458, 1 7 cognomen ut e.g. Λέμ]βῳ subesse potest; sed duo nomina v. 6 adhuc  
 obscura et δύο Dionysii v. 3 ignoti. Asclepiades et Posidippus Antimachi Lyden laudaverant  
 (AP ix 63. xii 168), in quam Call. ipse vehementer invectus est, epigr. fr. 398; contra  
 Praxiphanem Call. scripsisse constat fr. 460: omnes adversarii a docto scholiasta enumerati  
 Call. aequales fuisse videntur 8 inter o et c nil nisi: fuisse potest ad τοῖς με]μφομένοις  
 (vel καταμε] Pf.) cf. Dieg. ix 33 ad Ia. xiii fr. 203, ad κάτιςχνον cf. rhetorum 'χαρακτήρ  
 ἱσχνός' 9 potius ρα quam χα ad μῆκος cf. fr. 57, 1 10 post o fort. ε, post οι  
 potius ε quam η 11 ]β vel ]λ (?) post ων litt. λ verisimillima, vix a vel δ, ε legi non  
 potest: nomen 'Apollonii' complures hic introducere frustra conati sunt 12 pro τε fort.  
 δὲ scrib. (N.-V.) ut l. 51 13 ]τ' p: ὄν]τ(α) valde dub. N.-V. 14 φιλεῖται' et  
 βελτίονα p

## Schol. Lond.

- .αἰνεῶς | [..α.ε.] | 3 vel 4 vv. deleti | ad v. ?  
 Αἴας τινα | Τέκμηρσαν | Ὀδυσσεύς | αἰαν | v. 7?  
 οὔτ(ε) | ἐστὶ | τὸ ἥπαρ | αἰαις ( ) | v. 8  
 ἥτοι πολὺ καθέλ[<sup>10</sup>κει ἥ τ(ῇν) πολὺ μακρ(ῇν) | vv. 9/10  
 ἐδίδαξαν αἱ κατὰ λεπτ(όν) | οὐκ ἐδίδ(α)ξαν ἥ vv. 11/12  
 μεγάλη(η) | λέγει ὅτι γλυκ(ύς) ὁ Μίμνερμος | (continuat<sup>r</sup> p. 7)

P.Lit.Lond. 181 col. I = 1-6 1 prima litt. fort. β Mi., sed διηγεῖς = v. 3 fuisse  
 posse non negandum Pf. 1-8 ad vv. 7/8 spectare et vocab. αἰανέας (Hesych. v. ἀἡνέας?)  
 explicare vult Rostagni coll. Soph. Ai. 430 sqq., fort. recte cf. etiam Schol. Soph. El. 505  
 6 vix αἰανῖν i.e. αἰθεῖν post 6 charta vacat. col. II = 7-54; in marg. superiore vestigia litt.  
 εἴπω longius a ceteris absunt 8 ε-//p = εἰσίν? 11 λεπτ' supra κατα scr. p coniecerat  
 Rostagni, confirmavit Mi., Cl.R. 43 (1929), p. 214, qui κ. λεπτά legit, sed abbrev. post  
 πτ' esse videtur.

- .....]ον ἐπὶ Θρήϊκας ἀπ' Αἰγύπτιοιο [πέτοιτο  
αἵματι· Πυγμαίων ἡδομένη [γ]έρα[νος,  
15 *Ματταγέται* κῆραι μακρὸν οἰστεύουσιν ἐπ' ἄνδρα  
*Μῆδον*· ἀ[ηδονίδες] δ' ὥδε μελιχρ[ο]τεραι.  
ἐλλετε *Βασκανίης* ὀλοὸν γένο[ς]· αὐθι δὲ τέχνη  
κρίνετε,]μὴ χροίνῳ *Περσίδι* τήν] σοφίην·  
μῆδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶ]τε μέγα ψοφέουσιν αἰοδὴν  
20 *τίκτεσθαι*· βροντᾶ]ν οὐκ ἐμόν, ἰάλλᾶ] *Διός*·

13 init. fort. μακρὸν ut v. 10 et 15 (Pf.) θρήϊκ p fin. e.g. suppl. L. ad Γ 5 14 suppl. Pf. ad AP xi 369, 2 15 suppl. L. e fr. an. apud Auct. p. τρόπων μετὰγεται cod. Ath. μακράν codd. 16 *Μῆδον* suppl. Pf. coll. Herodot. i 214 ]φ.[ p ἀηδονίδες iam coniecerat Housm. ap. Hu., recte, ut nunc videtur 17 suppl. Hu. e fr. 292 Schn. et Schol. Lond. 15 ἐλλετε Eust. ἐλλετε Schol. (de quo v. infra ad fr. 7, 13) αὐθι p 18 κρίνετε suppl. Housm., cet. Hu. e fr. 481 Schn. 19 et 20 suppl. Hu. e fr. 165 et 490 Schn. νουκ p: δ' οὐκ Heph. et Plut.; distichon restituerat iam C. Dilthey, Anal. Call. p. 5 et δ' post βροντᾶν deleverat

10. 12 D.), vix *Σμυρνής* (PRIMI 17, 11 27 = Antimach. ed. Wyss, p. 83). In catalogis quos 'canones' dicere solemus, a Proclo (Phot. bibl. p. 319 B) usque ad Tzetzem (in Lyc. p. 3, 15 Sch.) elegiae principes semper 'Mimnermus, Philitas, Callimachus' enumerantur, plerumque Callino praeunte. De Mimnermo prob. fr. 203, 7, de Philitae carmine 'tenui' fort. fr. 532 13 sq. cf. Γ 3 sqq. κλαγγή γεράνων . . . ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο βοάων / ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι, Oppian. hal. i 620 de reditu gruum ἀπ' . . . Αἰγύπτιοιο βοάων, Nonn. 14, 332 sqq. Θρηϊκίους γεράνοισιν ὀϊκότες, εὔτε . . . Πυγμαίων . . . ὀλέκουσι λιποσθενὲς αἷμα γενέθλης; de fabula v. Favorin. π. φυγῆς col. X 11-16 (Studi e testi, vol. LIII) 14 Julian. ἀντικῆνσω AP xi 369 (εἰς κοντόν) μὴ σε κολάψῃ / αἵματι—γέρας ad verbum e Call. (Pf.); Ov. fast. vi 176 nec quae Pygmaeo sanguine gaudet avis. 15 Schol. Lond. (AE) in Dionys. Thr., Gr. Gr. iii p. 460, 12 H. (et cod. Athen. 1083 περί τρόπων ed. Fredrich-Wentzel GGN 1896 p. 340, a Hilg. neglect.) ἀναστροφή γίνεται ἐν τετράσι μέρεσι λόγου . . . συνδέσμι δέ, ὡς τὸ 'Ματταγέται—ἀνδρα' ἀντὶ τοῦ 'καὶ Ματταγέται'; idem ὑπέρβατον coniunct. καὶ fr. 43, 48. 53. 64, fr. 178, 3, fr. 384, 24. 27, fr. 681 (?), semper in initio versus. Ad rem cf. Herodot. i 214 αὐτοὺς (sc. Massagetas et Stratas) διαστάντας ἐς ἀλλήλους τοξεύειν, Simias Rhod. fr. 1, 3 Pow. Macc. . . . τόξοις πεποιοῦντες ὠκυβόλοισιν, Dionys. Per. 740 Macc. . . . θοῶν ῥυτῆρες οἰστών (ib. 1067 τοξοφόρων . . . Μῆδων) 16 ἀήδων passim de poeta inde ab Hesiod. Op. 203 sqq., de carminibus minoribus dulcibus Call. ep. 2, 5, cf. adesp. AP ix 184, 9 Ἀλκμᾶνος ἀηδόνες, Hesych. v. ἀηδὸνα· ὥδῃν δ' ὥδε eadem pentam. sede hy. v 100 (cf. ibid. 104, ep. 12, 4. 28, 2. 53, 2), h.l. significare videtur οὕτως ὡς ἔχουσιν (v. e.g. Schol. A B 271), i.e. μικραί; ad μελ. cf. ep. 27, 2 in fine pent. μελιχρότατον, sequi. vocab. λεπτόν, sim. Hedyl. ap. Athen. xi 473 A; Simias (Rhod.?) AP vii 22 de Soph., Hermesian. 7, 51 Pow. de Anacr. 17 Eust. p. 756, 37 (ad I 364) ὡς τὸ πληθυντικὸν τοῦ ἔρρε προστατικὸν τὸ 'ἔρρετε' (Ω 239 semel in Hom.) διὰ δύο ἢ γλῶσσαι τίς φησι, Καλλιμαχος δηλοῖ ἐν τῷ 'ἐλλετε—γένος' Βασκανίᾳ fascinationis dea Pap. mag. Graec. i 4 p. 120, v. 1451 Preis; de Heckeri coniecturis confirmatis v. supra ad v. 2. 18 Plut. de exil. 10 p. 602 F ὅπου γὰρ οὐ φαυλὸς δοκεῖ λέγειν ὁ Καλλιμαχος τὸ 'μὴ—σοφίην' (μετρεῖν post μὴ interpolatum in edit. Stephan. 1572) Greg. Naz. ep. 51 (Hercher, Epistologr. Gr. p. 15) τί . . . τῇ Περικτῇ χροίνῳ μετρεῖσθαι δεῖ τὴν σοφίαν; v. fr. 202, 56 σοφῆς . . . τέχνης; cf. Aristoph. Ran. 766 τὴν τέχνην σοφώτερος et ibid. 1519 τοῦτον . . . σοφία κρίνω δεύτερον 19 Et. gen. B (= Et. M. p. 279, 47) v. διφῶ· σημαίνει τὸ ψηλαφῶ· Ἰλιάδος II (747) 'τίθθα διφῶν'· ζητῶν, ἐρευνῶν. Καλλιμαχος· μῆδ'—αἰοδὴν' cf. Aristoph. Ran. 492 ὁ ψόφος τῶν ῥημάτων Aesci cf. Nu. 1367 de verbis Aeschyl. 20 Hephæst. p. 52, 14 C. ὁμοίως δέ (v. supra ad v. 6) τοῦ δωδεκακυλλάβου (sc. ἐλεγείου) ἐν· 'τίκτεσθαι—Διός', Plut. de adul. et amic. 10 p. 54 D εὐφύς εἰμι ποιητῆς καὶ στίχων οὐ φαυλότατον γράφω, 'βροντᾶν δ'—Διός', cf. Strata. AP xii 4, 6 ad verbum οὐκ—Διός

καὶ γὰρ ὅτ' ἐπεὶ πρὶ ὧς τιτον ἐμοῖς ἐπὶ δέλτον ἔθηκα  
 γούνασιν, Ἀ[πό]λλων εἶπεν ὁ μοι Λύκιος·  
 '.....'... αἰδέ, τὸ μὲν θύος ὅττι πάχιστον  
 θρέψαι, τῇ]ν Μοῦσαν δ' ὡγαθέ λεπταλέην·  
 25 πρὸς δέ ε] καὶ τόδ' ἄνωγα, τὰ μὴ πατέουσιν ἄμαξαι  
 τὰ στείβεμιν, ἐτέρων ἔχνια μὴ καθ' ὁμά  
 δίφρον ἐλ]ᾶν μηδ' οἶμον ἀνὰ πλατύν, ἀλλὰ κελεύθους

in init. vv 21-31 octo fere litt. desunt (21. 26. 31), nonnunquam septem (22) vel novem (30?) 21 sq. suppl. Hu. e fr. an. 261 Schn.; Call. vindicaverat Hecker, C.C. p. 19, Aet. prologo Bergk, Anth. lyr., praef. p. xi 22 Ἀ[πό]λ suppl. Hu. ὁμοι p 23 litt. vestigia incertissima γαρ 'possis' L., fort. φίλ]γρτ': (αμ]μιν vel α]μιν) tcnataverat Hu., quod in vestigia non quadrat) 24 τῇ]ν suppl. Hu. in init. θρέψαι, prop. Pf. coll. fr. 222 τρέφω τῇν Μοῦσαν et Verg. v. infra (βόσκειν, iam Rostagni, longius spatio) δοῦναι, Hu., ῥέζειν, Bignone: εἶναι, Rost.: ἄμμι φέρειν Wil. ὡγαθε p: ὡ γαθέ Hu., sed potius crasis quam aphaeresis 25 e.g. suppl. Hu. 26 suppl. Hu. e fr. 293 Schn. ἐτέρων δ' Olympiod. κάθομα Olympiod., Hcsych.: καθ' ὁμά Eust.; ex Olympiod. codd. corrupt. iam restituerat Hecker, Comm. crit. de Anth. 1843, p. 270 sq. 27 e.g. suppl. Hu. (ποσσί περ]ᾶν Maas, sed v. Eust. ad v. 25 et Propert. imitat. infra) οἶμον et τύν p

21 sq. Apollon. Dysc. de synt., Gr.Gr. II 2, p. 442, 1 Uhl. inter exempla de anastrophe accentus praepositionum 'καί-γούνασιν' (ἐμοῖς ἐπὶ secundum regulam Apollon., oblocuti sunt alii grammatici, v. Schol. A Σ 92, Lentz, Herodian. II, p. 106, 24); cf. fr. 471; τ 401~ φ 55 φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκεν; e Call. Batrachomyomach. (prooem., posteriore aetate add.) 3 αἰδέ, ἣν νέον ἐν δέλτοις ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα (cont. Bergk), Ov. fast. I 93 sqq. haec ego cum sumptis agitare mente tabellis . . . , Ianus . . . edidit hos nobis . . . sonos: 'disce . . . , vates' 22 μοι ad εἶπεν; pronomine person. interiecto separantur articulus et substantivum infra fr. 28. 194, 56. 554, ep. 55, 1 (cnclit. φάσι eodem loco fr. 401, 2); pronom. inter praeposit. et substant. ep. 55, 1, 56, 2, fr. 400, Hec. fr. 235. 300, hy. I 10, hy. II 74. 75; v. etiam Schn. I, p. 356 sq. Λύκιος, qui haec Call. monct, fort. ille Apollo est, qui 'transfiguratus in lupum cum Cyrcne concubuit' Serv. ad Verg. Aen. IV 177 (ubi octo explic. cognominis) 23 sq. τὸ μὲν θύος = fr. 5 cf. Verg. ecl. 6, 3 Cynthius . . . admonuit: 'pastorem Tityre pinguis/pascere oportet ovis, deductum dicere carmen' . . . tcnui meditabor harundine Musam (Pf.), Hor. s. II 6, 14 sq. pingue pecus domino facias et cetera praeter ingenium (Bignone), Prop. IV 1, 131, III 3, 13, Hor. c. IV 15, 1, Ov. ars II 493; παχύ opp. τορόν epigr. fr. 398 24 δέ tertio loco, ut hy. III 51; v. etiam ad fr. 75, 12 ad λεπταλέην cf. ep. 27, 3, Aristoph. Ran. 828, etc., Hor. c. II 16, 38, ep. II 1, 225, a.p. 46 tenuis; de vocis historia v. E. Reitzenstein in: Festschrift f. R. Reitzenstein 1931, 25 sqq. 25 sq. Olympiodor. in Plat. Phaed. 65 D p. 31, 3 Norvin Πυθαγόρειον τῇν παράγγελμα φέγειν τὰς λεωφόρους, ὥσπερ τὸ 'τὰ μὴ-κάθομα' (Hcsych. v. πατέουσιν καταπατοῦσι?) Eust. ad Ψ 585 p. 1317, 12 Πυθαγορικὸν ῥητὸν ἐκεῖνο τὸ λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχει . . . Ἀντιλόχου δέ . . . παρακλιδὸν ἐλάσαντος καί, ὥς ἂν ὁ Καλλ. εἶποι, δραμόντος 'ἐτέρων-ὁμά', 'εἰ καὶ στεινοτέρην ἦλασεν', ὥς εἰκός, καθὰ καὶ αὐτὸ ἐκεῖνος ἔφη et prooem. comm. Pind. 23 (Schol. Pind. III, p. 295, 22 Drachm.) τάχα που καὶ αὐτῷ (sc. Pindaro) θελήσαντι πατεῖν 'ἐτέρων-ὁμά', εἶποι ἂν Καλλ. (Hesych. v. κάθομα-κατὰ τὸ αὐτό?) cf. [Opp.] Cyn. I 20 τρηχεῖαν ἐπιστείβωμεν ἀταρόν, / τὴν μερόπων οὐπὼ τις ἔη' ἐπάτησεν αἰδοῖται, Hor. ep. I 19, 21 libera per vacuum posui vestigia princeps, / non aliena meo pressi pede 27 ad οἶμον cf. [Arcad.] exc. ex Herodian. prosod. p. 199, 23 B = 225, 21 Schm. οἶμος οἰμῷ δαδύνεται et sic saepius in p et codd., v. etiam φρούμιν fr. 544 ad imaginem poetae curru vecti cf. Prop. II 10, 2, III 3, 18, III 9, 58, IV 1, 70, Ov. am. III 15, 18, r.a. 394 μῆδ' οἰ. ἀ πλατύν cf. Prop. III 1, 14 non datur ad Musas currere lata via 27 sq. cf. Opp. Hal. IV 68 ἀτρέπτοις κελεύθοις, Antip. Sid. (ut videtur) AP VII 409, 5 εἰ τὰν ἀτριπτον . . . ἀτραπὸν ἄλλοις μαίεται, Lucr. IV 1 loca nullius ante / trita solo, Verg. G. III 291 sqq., Prop. III 1, 18 dedit intacta pagina nostra via, Nemesian. cyn. 8 sqq. qua sola nunquam / trita rotis . . . aurato procedere curru . . . intacto premimus vestigia musco

- ἀτρίπτο]υς, εἰ καὶ στεγνότερην ἐλάσεις.<sup>7</sup>  
 τῷ πιθόμην]· ἐνὶ τοῖς γὰρ αἰέδομεν οἱ λιγὺν ἤχον  
 30 τέττιγος, θύρουβον δ' οὐκ ἐφίλησαν ὄνων.  
 θηρὶ μὲν οὐατόεντι πανεῖκελον ὀγκήσαιο  
 ἄλλος, ἐγὼ δ' εἶην οὐλ[α]χὺς, ὁ πτερόεις,  
 ἃ πάντως, ἵνα γῆρας ἵνα δρόσον ἦν μὲν αἰείδω  
 πρῶκιον ἐκ δίης ἡέρος εἶδαρ ἔδων,  
 35 αὖθι τῷ δ' ἐκδύοιμι, τό μοι βάρος ὅσσον ἔπεστι

28 ]·c fort. vestigia hastae longae i (Hu.) vel u (Pf.), vix a (Hu.): suppl. Pf.: καινότερ]ης Hu.: ξεινότερ]ας Rostagni 29 c.g. suppl. et interpunxit Wil.: ἡγασάμην Maas: τετ-  
 τίγων Hu. ἐνὶ et ἤχον p 30 τέττιγος spatii causa L.: τεττίγων Wil. (quod Hu.  
 suppl. ad 29): μαίονται Hu. ad glossam in marg. dexti. θέλουσιν, quae potius ad ἐφίλησαν  
 spectare videtur, fort. θέλουσιν [ἀκούειν 31 suppl. Hu. e Pollian. et fr. 320 Schn.  
 πανεῖκελον p: πανεῖκελος Vogliano 32 suppl. Hu. εἶην p 33 suppl. Hu. e fr. 323  
 Schn. et Schol. Lond.: ἀπάντως Et. gen. B: πάντα συναγείρας Hesych. cod. 34 suppl.  
 Hu. e fr. 542 Schn. προίκιον ἐκδικέρος Schol. Theocr. (= πρῶκιον Ahrens δειγς et εἶδαρ p  
 35 suppl. Hu. Cl.R. 42 (1928), p. 6 monente J. U. Powell e fr. 286 Schn. (cf. Callim. ed.  
 A. W. Mair p. 338): τὸ δ' Et.Gud. m<sup>2</sup> cod. Vat. Barb.: τόδ' cett.

28 'εἰ—ἐλάσεις' v. Eust. ad v. 25 sq. cf. Greg.Naz. c. 1 2, 2, 64 (= PG 37, 583) στεῖνον δὲ  
 διεξέλας πυλεῶνα 29 cf. Apollinar. Psalm. protheor. 44 (post Marciani admoni-  
 tionem) ἐννεπε, αὐτὰρ ἐγὼ πιθόμην, [Opp.] Cyn. 1 42 (post admonitionem Dianae) ἔκλυον,  
 αἰέδω, Verg. ecl. 6, 6 (post Apollinis verba) nunc ego etc. λιγ. ἦ. Hedy. ap. Ath. xi 497  
 D fin. hexam., Mosch. Eur. 98; Hesiod. Op. 582 (= Scut. 393) ἡχέτα τέττιξ 31  
 Pollian. AP xi 130 οὐδὲν ἔχω γὰρ / Παρθενίου κλέπτειν ἢ πάλι Καλλιμάχου. / θηρὶ μὲν οὐατόεντι  
 γενοίμην, εἰ ποτε γράψω, / εἰκελος, 'ἐκ ποταμῶν χλωρὰ χελιδόνα' (= Parthen. fr. 27 Martini),  
 Eust. ad A 633 p. 870, 6 θῆρ οὐατόεις παρὰ Καλλ. ὁ ὄνος et ad Ψ 264, p. 1299, 37 θῆρ οὐατόεις,  
 ἦγον ὠπώεις, τούτέστιν ὄνος, παρὰ Καλλ. cf. Nonn. 21, 209 ὡς ὄνος οὐατόεις, Phaedr.  
 i 11, 6 auritus clamorem ... tollit hex. spond. in Aetiis fr. 37, 1, fr. 43, 68, fr. 59, 8, fr. 63,  
 7, fr. 75, 34, fr. 79 (?), fr. 80, 8, fr. 152, 5, fr. 177, 27 32 crasis fr. 75, 40, 42, fr. 274,  
 fr. 488, fr. 553, 2, fr. 592, fr. 620a; cf. Pind. P. iv 17 ἐλαχυστέρυξ 33 Apollon. Dysc.  
 de adverb., Gr.Gr. i 1 p. 157, 27 Schn. τὸ ἄ σημαῖον εὐχὴν ἐν τῷ ἄ πα(· · ·) '... ἔστιν  
 οὖν ἐν ἀποκοπῇ τοῦ βάλε, Herodian. in Et. gen. A (Reitzenstein, Ind.lect. Rostock. 1890/1  
 p. 6) B (Miller, Mélanges p. 60) v. βάλε· ἀντὶ τοῦ ἄ βάλε... τοῦτο δὲ γίνεται καὶ ἄ κατὰ συγκοπὴν,  
 οἷον 'ἄ—γῆρας'; Schol. Dionys. Thr. Gr.Gr. iii p. 431, 20 εὐχῆς ἐπιρρήματα]... καὶ τὸ ἄ  
 παρὰ K. 'ἄ—γῆρας', Schol. Plut. Hippi. mai. 295 A p. 176 G. Ch. Greene ἄ περισπασθὲν  
 δηλοῖ εἶθε· Καλλ. 'ἄ—γῆρας'; Hesych. lex. init., Phot. lex. init. p. 3, 1 Reitz. (deest in Suid.  
 codd., add. Aldus) cf. Alcmanis senis desiderium fr. 94 D βάλε δῆ, βάλε κηρύλος εἶην  
 33 sqq. ad constructionem sentent. v. Schol. Lond. et P. Friedlaender, Herm. 64 (1929),  
 p. 383; '(at ego sim cicada), ah omnino, ut senectam, ut rorem—hunc quidem stillaticium  
 cibum ex aëre divino edens canam, illam vero rursus exuam' (ἦν demonstrat; ἵνα c. coniun-  
 ctivo et optativo v. Kühner-Gerth, Syntax ii 387 sq.); simile 'zeugma' fr. 43, 58 sq., v.  
 etiam ad fr. 7, 19–21 34 Schol. (Ambr. et Vat.) Theocr. iv 16a πρῶκας αἰτίσθεται  
 ὥσπερ ὁ τέττιξ πρῶκας· τὴν σταγόνα τῆς δρόσου. Καλλιμάχος ὥς—πεσοῦς (hy. ii 40 sq.)  
 (καὶ) (add. Tourp) 'προίκιον (προῖκαν G) ἐκδικέρος εἶδαρ ἔδων'; πρῶκιον (vocab. novum)  
 optime quadrat et ad vocabuli Theocriti explanationem et ad totum huius elegiae con-  
 textum: post ἐλαχὺς, πτερόεις etc. modicam quantitatem et levem qualitatem cibi extollit;  
 codd. προίκιον i.e. 'gratuitum cibum' defendit P. Maas, JHS 55 (1935), p. 261, at minime  
 ad Theocr. nec satis ad h.l. accommodatum esse videtur (etsi cicada in Leonid. AP vi 120, 3  
 προίκιος ἀνθρώποις... αἰδοῖς) cf. Anacreontium 34 Pr. cicada ὀλίγην δρόσον πεπωκώς...  
 αἰεῖεις... τὸ δὲ γῆρας οὐ κε τείρει et quae annotavi Herm. 63 (1928), pp. 324 sqq.; add.  
 Synes. hy. i 45 τέττιγος ὠδᾶν δρόσον ὀθρίαν πόιντος (i.e. πρῶταν?) 35 Et.Gud. p. 232,  
 24 de Stef. Ἐρέ(νιος)· αὖθις ἢ τὸ πάλιν ἢ τὸ μετὰ ταῦτα, τὸ δ' αὖθι τοῦ αὐτόθι σημαίνει. κακῶς

## Schol. Lond.

- ὦδε οὕτω(ς) ἡδὺ ἐν το(ῖς) μικροῖς | ad v. 16  
 15 ἔλλατε Βασκ(ανίης) καὶ | μηδὲν γ(άρ) δυσῆ(θῶσι), | ποσῶς  
 βλάπτουσι | v. 17  
 οὐκ ἔχω τὰ μακρὰ | ὥσπερ οὐδ(ε) τὰ βροντ(ήματα), | v. 20  
 20 οἱ δ(ε) μέγα ψοφέο(ντες) | κραυγάζον(ται) κ(αὶ) ἐκλ.. | v. 19 et 29-32  
 ὡς κ(αὶ) ὄνο(ς) σ(υμ)βαλλόμενος τέττιγ(ι) |  
 Λύκιο(ς), ἐπεὶ ξένο(ις) ἦδ(ε)ται· | (ἐς τὶ) δ' ἄλλ(ως) κ(αὶ) μαντ(είον)  
 ἐν Λυκ(ίᾳ), | v. 22  
 25 ὁ δ' Ἄριστο(τέλης), ἐπεὶ Λητ(ῶ) | τίκτο(υσα) εἰς λύκρ(ν) | μετέβαλε |  
 οἶμον πάτο(ν) ὁμοί(ως) | τ(ήν) πλατεῖαν | v. 27  
 30 ἃ πάντῳ(ς) κ(αὶ) τὰ ἐξ(ῆς) | ὥφελον ἵνα τῷ [γῆρας] | v. 33  
 κ(αὶ) τ(ήν) δρόσο(ν), πρότερο(ν) | πρὸς τῷ δευτέρ(ον) |  
 ἦν μὲν ἔδων | τὸ δ' ἐκδύρ[ι]μι | vv. 34/5  
 ἀναγν. ( ) | δὲ σφα.. ( ) κ(αὶ)... | χειρος π.... | πελίας.... αἰς |  
 40 ἐπεὶ κερ. νο( ).. λεις | κοτο( ) τὸν Ἐγκέ(λαδον)? | v. 36  
 δεκάς.. οξ. ελυσ | παλον.. τηρ | παιδ( ) πα.. οκ. τ. ( ) | v. 41  
 45 ἡ Ἀρσι(ν) δυνω... | ἦν ἄνω(θεν)? ἢ ὅτι δ(ε)κάτ(η)ν |  
 Μοῦσαν ἐκδ(ε)... ( ) |  
 λίγεια τοῖον γ(άρ) ὑπ[ι]ώρορε Μοῦσα λίγεια' (ω 62) | v. 42  
 50 κ(αὶ) Ἀλκ(μάν) | 'Μῶς' ἄγε Μῶς' ἄγε | λίγ(ε)ια' (fr. 7 D.) |  
 Ἀρκαδ( ) πεμπ( ) ἐπεὶ οἱ | Πελοπον(ήσιοι) ὠνούμ(εν)οι | v. 43  
 55 τοὺς Ἀρκαδ(ικοὺς) ὄνους ἀνέτ(εινον), ἵνα δύνω(νται) ταῖς |  
 παρ' αὐτοῖς τροφ(αῖς) χρᾶσθ(αι), οἱ δὲ | ἀνάπαλ(ιν)  
 ὡς ἐνὶ δῇ | πατρίο(ις) οὔτοι ὡς ἐν δῇ- | v. 44  
 60 μοκρατία· ἐξουσία γ(άρ) (ἐστι) | πολλῶ(ν)  
 ἄλλο καλὸ(ν) ἀντ(ι τοῦ) | ἄλλοιόν 'διώκειν ὄρνειν ἄλλο' (N 64) | v. 45

14 ad v. 16 (Pf.) 15 ἔλλατε p 19 τὰ βροντήματα Pf.: τὰ(ς) βροντ(άς) Mi.  
 20 ψοφέο(ντες) Pf.: ψοφέο(υσαν) (αἰτοῦντες)? Hu. 21 post εκ potius λ quam ρ, ultima  
 litt. γ esse videtur Mi. 23 κ corr. e θ; ἡδεται potius ad deum, cui apud exteras gentes,  
 ut Lycios, Hyperboreos, versari et ap. Hom. Troianis adessee libet, quam ad hospitum  
 custodem (ξένιον vel φύξιον) spectare videtur 24 de oraculo Pataraeo, cf. Herodot.  
 i 182, Hor. c. iii 4, 67 25 Ἄριστο(τέλης) Pf. ex Aristot. H.A. vi 35 p. 580 a 17, cf.  
 Schol. Ap.Rh. ii 123 et Et. gen. (AB) v. πολιοί... Λητῶ... μεταβαλοῦσα εἰς λύκον 31  
 suppl. Mi. 32-5 restituit A. Wifstrand, Eranos 27 (1929), p. 117, qui 34 l. ἔδων  
 [ἀείδω 36-9 ἀνάγνω(σις) δὲ σφαλε(ρὰ) κ(αὶ) πρὸ/χειρος παλιντρα/πείλια temptavit  
 W. M. Edwards, Cl.Qu. 24 (1930), p. 112 39 vix de Pelia sene revirescente (Mi.)  
 cogit. 40 κερ[αυ]νο vix capit lacuna: κερ[α]νο = κερανο, ut in hy. Ptol. col. vi 9  
 (κ)ερανοβήην? Coll. Alex. p. 84, Powell, Cl.Qu. 22 (1928), p. 113 41 vestigia incer-  
 tissima 43 sq. ὡ[τ]ήρ(ος) παιδ(ων) vel sim. legi non potest Mi.: θνητῆρ excludi  
 nequit 45 δυνω... post ω non δ, fort. λ vel ν; vestigia vix quadrant in Διωνύς(ου)  
 Pf., v. etiam Pohlenz l.l., cf. Satyr. fr. 21 FGH iii p. 165, OGI 54, 4 sq. (Ptol. III.) ἀπόγονος  
 ... τὰ δ' ἀπὸ μητρὸς Διόνυσου τοῦ Διός; Arsinoe, sive de gente Dionysi sive Musis decima  
 adnumeranda, a Jove originem duxit (?) 46 ω corr. e θ 47 ἐκδέχοντα Croenert,  
 sc. αἱ ἄλλαι ἐννέα: ἐκδέχεται sc. 'poeta accipit, intellegit' Pohlenz, cf. Schol. A Θ 163,  
 N 450 53 cf. Plaut. Asin. 333, Varro. r.r. ii 6, 2 Peloponnesi cum potissimum eos  
 (sc. asinos) ex Arcadia emant col. III = 55-62 58 d. sc. ἐκτράφησαν reverterunt  
 in patriam 62 cf. Schol. ABT N 64 post 62 charta vacat

τριγλώχιν ὀλιῶν νῆκος ἐπ' Ἐγκελάδω.  
 ..... Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὀθμαίτι παιῖδας  
 μὴ λοξῶ, πολιοῦς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.  
 .....]σε[.] πτερὸν οὐκέτι κινεῖν  
 40 .....]η[?]μος ἐνεργότατος.  
 .....  
 δεκάς (?)  
 λίγεια  
 Ἄρκαδ( ) πεμπ( )  
 ὥς ἐνὶ δὴ πατρίοις  
 45 ἄλλο καλόν(ν)

36 suppl. Hu. e fr. 382 (cf. Reitzenstein DLZ 1898, 22) ἐγκελάδω p 37 sq.  
 suppl. Hu. e Schol. Hes. Thg. 82, ubi ὀμματι codd. 37 οὐ νέμεσις (ante Μοῦσαι in AP  
 vii 525 = ep. 21) spatio longius (L.) et, ut nunc opinor, ab huius loci sensu alienum; fort.  
 'non debeo lamentari'? 39 ὥς κύκνο]ς ἐ[πε] Housman: Μουσάων δὲ καὶ ὄρνι]ς Rostagni,  
 vix capit lacuna κεινὴν p 40 suppl. Hu. οἶδε, πέλει φωνῇ Housm. 41-5  
 'lemmata' e Schol. Lond., quae pergunt post annotationem ad v. 36 usque ad finem huius  
 partis, ut videtur; neque quot versus desint inter 40 et 41, neque quantum desit inter  
 singula lemmata, constat.

οὐν Καλλιμαχός φησι· 'αὐθι—ἐκδύοιμι' ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα = [Ammon.] de diff. adfin.  
 vocab. p. 27 V. ex Herenn. Philon. ad αὐθι v. fr. 197, 49 γῆρας ἐκδύειν (—εσθαι, sim.)  
 term. techn. et de serpentibus et de insectis: Aristoph. Pac. 336, Aristot. H.A. viii 17  
 p. 600 b 20, Theophr. fr. 177 W., Dosiad. ara 14, Nic. Th. 31, Stat. silv. i 4, 7 damnosaque  
 fila senectae exiit cf. [Hom.] hy. Ven. 224 de Tithono ξυκαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοῖόν 36  
 Schol. Pind. O. iv 11 ὁ μὲν Πίνδαρος τῷ Τυφῶνι ἐπικεῖσθαι φησι τὴν Αἴτην, ὁ δὲ Καλλιμαχός  
 τῷ Ἐγκελάδῳ, οὕτως· 'τριγλώχιν—Ἐγκελάδῳ', Choerob. in Theodos., Gr. Gr. iv 1, p. 267,  
 27 H. σπανίως εὐρηταί ἐν χρήσει ἢ εἰς ὃ κατάληξις ὥς . . . καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ 'τριγλώχιν—  
 Ἐγκελάδῳ', Eust. ad Dionys. Per. 467 Τρινακίας . . . ὁ ἔστι τρία ἔχούσης ἄκρα· διὸ καὶ ὁ Λυκό-  
 φρων (966) 'τρίδειρον' νῆσον λέγει αὐτήν, καὶ ὁ Πίνδαρος (fr. dub. 322 Schr.) τριγλώχινα:  
 errasse grammaticum coni. Bergk et ὁ Καλλιμαχός scr., recte opinor; e schol. Pind. sua  
 hausisse et nomina confudisse videtur (v. etiam ad fr. 812) cf. Orph. Arg. 1257 τριγλώχινά  
 τε νῆσον . . . Ἐγκελάδοιο de senectae gravitate v. Eur. HF 638 ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ  
 βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων ἐπὶ κρατὶ κεῖται etc. (v. Herm. 63, p. 328 sq.) 37 sq. Schol.  
 Hes. Thg. 82 ὃν τινα (Musae) . . . γεινόμενον τε ἴδωσι διοτρεφέων βασιλῆων ἐντεῦθεν καὶ  
 Καλλιμαχός εἶπεν· 'Μοῦσαι—φίλους'. Inde vv. ep. 21, 5 sq. interpolati? Hesych. v. ὀθματα·  
 ὀμματα. Αἰολεῖς, Nic. Th. 178. 443, Al. 33, hy. in Isin Andr. 157 ὀθμασι Call. semper  
 hac forma usus esse videtur, legitur quater in p et in codd. fr. 674; ad ἴδον ὀθμ. λοξῶ cf.  
 Hec. fr. 374, Ap. Rh. iv 475, Nonn. 5, 308. 25, 278. 29, 151. 30, 39, adesp. AP vii 546, 4,  
 Hor. ep. i 14, 37 non . . . obliquo oculo . . . limat, c. iv 3 i quem tu, M., semel nascentem  
 placido lumine videris, Ov. met. ii 787 obliquo lumine (Stat. silv. ii 6, 102, Th. iii 377)  
 39 sq. adhuc obscurum; cf. Ap. Rh. iii 930 (cornix critica) ἀνὰ πτερὰ κινήσασα; de cyno  
 plerique cogitant; sed e.g. Archil. fr. 88A D.<sup>2</sup> dixisse videtur, si 'τέττιγος ἰδράξω πτερῶν',  
 eum γεγωνότερον βοᾶν 41-5 poeta Arsinoam reginam et Musas laudare videtur;  
 reliqua satis incerta, cf. M. Pohlenz, Herm. 68 (1933), pp. 321-3.